

Pvt. John Pajk, sin Mr. in Mrs. John Pajk iz 6812 Edna Ave. John služi pri Battery A, 67th Coast Artillery, Patterson, New Jersey.

V petek 25. septembra je odšel prostovoljno k mornarici Michael Tomc, sin Mrs. Katarine Tomc iz 6206 Dibble Ave. Drugi sin, Stanley Tomc, pa odide k vojakom 3. oktobra.

asistiral Joseph Rudolf. Glavni govornik je bil župan Lausche, kateremu so izročili častni članski gumb.

Predstavljeni so bili trije ustanovitelji društva: John Saje, John Strekalj in John Zakrajšek. Od glavnih odbornikov so bili navzoči: Janko N. Rogelj, glavni predsednik; Anton Zbašnik, glavni tajnik, ter odbornika Anton Okolish iz Barberrona in John Kumš iz Loraina.

V. J. KRIŽANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

Docela druge misli so ji rojile po glavi. Njeni prijateljski odnosi z Rostislavom so se na novo utrdili, toda v teh odnosih je bilo še nekaj drugega. Vedela je, da je on gojil do nje pod plaščem bratovske ljubezni še drugo čustvo, ki se mora še bolj razgoreti v njih intimnem občevarju. Ta okolnost bi mogla dovesti do kakega resnega zapletljajja. Kot ženska je Milica vedela, s kakšno nevarno silo se igra, in ko je bila sama, si je večkrat očitala svoje lahkomišelnost ali celo zločinsko ravnanje; pomislila je, da bo morala zardeti pred možem, katerega zaupanje je varala, ker je sklepala prijateljstvo s človekom, ki je vanjo zaljubljen. Milica je sklenila postati s Kromskim zdržnejša, previdnejša in celo hladnejša; v skrajnem slučaju pa se je odločila oditi, da napravi konec odnosu, ki bi si jih utegnili drugi ljudje napačno tolmačiti.

Toda na vse te glasove vesti in dobre namene je pozabila, kakor hitro je bila v družbi Kromskega, ki ni v svojem občevarju nikakor prekorajčil mej spoštljivega prijateljstva. Milici je bilo prijetno v njegovi družbi: v okusih in nazorih sta se popolnoma strinjala; nikdar nista trčila ob rezka, neprijetna nesoglasja, kakor se ji je to dogajalo s možem. Pred grofom je morala biti vedno na straži in večkrat je morala proti volji molčati. Rostislav pa jo je takoj razumel, napram njemu je bila odkritosrečna. Povedala mu je vse neprijetnosti, katere je morala prenesti od Nemcev, tudi zgodbo o mantilji in o Ludolfovem napadu mu je zaupala. Toda ta reč je Rostislav tako razsrdila in vzbudila v njem tako nevoljo, da je bilo Milici potem žal, da mu je to povedala.

Cas pa je mineval. Rostislav si je tako razdelil delo, da je imel več časa na razpolago, naučil je Milico fotografskega posnemanja in ji prinesel lep aparat in kukalo, ki ga je nosila vedno s seboj na izprehodih.

Nekega jutra je pojezdila na izprehod v Džemaldinovem spremstvu. Po dolgotrajnem izprehodu se je na povratku domov povzpela na hrib, odkoder se je odpiral pogled na trdnjavo. Vzela je v roke kukalo in se začela razgledovati. Daleč, daleč, komaj vidno, se je pasla čreda krav, a blizu nje, v senci pod drevesom, je ležal nek človek; pred njim je ležal odprt zvezek, v katerega je nekaj črtal ali risal. V obliče ga ni videla, ker je imel klobuk na očeh. Njegova roka je bila sicer zagorela, toda ni bila kmetska. V tem hipu je človek vstal in obris njegove postave se je odražal v nebni sinjini; ogledoval se je okrog sebe in si nekaj zapisoval v zvezek.

Milica je začela nekaj sumiti. To delo ni bilo pastirsko, a njegov profil se ji je zdel znan, dasi se ni mogla na noben način spomniti, kje je videla tega človeka. Milica si ga je hotela od blizu ogledati, zato je pogrnala konja v skok proti travniku. Ko je prijezdila k drevesu, je pastir mirno ležal na travi ter kadil iz kratke pipe, toda zvezek je izginil. Pridržala je konja v korak ter se napotila k dozdevnemu pastirju; bil je to delavec, ki ga je videla z mlekom na komandantskem dvorišču, in tedaj se je spomnila, da se ji je zdel znan.

Kod pridem na Severna vrata, na desno ali na levo? — ga je vprašala.

Pastir je vstal in ji razložil pot v precej dobri ruščini, toda s tujim poudarkom.

Milica je slučajno pogledala njegovo dvignjeno roko in tedaj je zapazila dolgo, tanko brazgotino, ki se je začela med palcem in kazalcem ter se raztezala do lakta. Zdrznila se je in komaj zadržala vzklik. Toda v hipu se je zavedela, kako važno utegne biti njeno odkritje, zato je zatajila svoje presenečenje in mirno rekla: "hvala," nato je zdirljala s konjem v naznačeno smer.

— Ali poznaš tega človeka? — je vprašala Džemaldina, ko sta se oddaljila od enega mesta.

— To je pastir, ki pase trdnjavske krave.

— Jaz pa sem ga videla, ko je prinesel mleko generalu, in sem mislila, da je trgovec z mlekom.

— Je tudi pastir. Mleko in smetano pa prinaša za generala in častnike, ko prižene čredo domov, — je odgovoril Džemaldin in pristavil: — Za Tino hodi, zdi se mi, da sta iz iste vasi.

Toda Milica ga ni več poslušala, vse njene misli so bile osredotočene na novo odkritje. Zdal se je spomnila, kje je videla tega "pastirja." Vkljub njegovi zagoreli barvi polti, bradi in preobleki je spoznala v njem stotnika generalnega štaba, barona pl. Fohtsa, — bivšega Berenklavovega tovariša v polku, poročnega s sorodnico Alme pl. Vizenbrukove. Prišel je k njim v Krenico po slovo, ker je bil poslan na Vzhod z "važno nalogo," a ta važna naloga je bila torej vohunstvo. Tudi baronesa je bila v mestu njena gostja in je seveda precej pomagala blagorodni Almi opravljati in obrekovati Milico.

Treba je bilo čim prej opozoriti Platona Aleksandroviča ter zapreti podleža. Bala se je, da ne bi ta morda zavohal nevarnost in jo pobrisal. Kar trepetala je pri tej misli. Kakor nalašč je general odšel za tri dni v Varšavo ter se imel vrniti šele naslednjega dne in tudi Rostislav je bil odsoten od prejšnjega dne in ni vedela, kdaj se vrne.

Ure po kosilu so Milici silno počasi tekale. Bila je v mrzličnem razburjenju in pričakovanju in komaj se je zatajevala. Delala se je, kakor da bere, v resnici pa je premišljevala; kako bi ulovila barona Fohtsa. Skrbno je Milica pretehtala vse podrobnosti te zadeve in se nenadoma spomnila Tine. Spretna sobarica, ki zna pospravljati pisalne mize, je gotovo njegova pomočnica; sama jo je videla z njim govoriti, Džemaldin pa je rekel, da sta iz istega kraja doma. Čim več je Milica razmišljala, tem jasneje so ji prihajale v spomin razne malenkosti, ki so jo potrjale v njeni sumnji. Tako je nekoč zapazila, da jo Tina zasleduje, toda s kakšnim namenom, ni mogla dognati; še bolj sumljiva se ji je zdelala zdaj Aksinjin bolezen; Aksinja je zbolela pred nekaj dnevi, nakar so jo oddali v bolnišnico, na njeno izpraznjeno mesto pa je prišla Tina, kar je drugo sobarico silno užalilo, ker je smatrala, da ima večjo pravico do tega mesta kakor ta nemška pritepenka.

Zvečer je Milica ostala sama. Generalka je bila zaposlena z uvajanjem nove sobarice v službo, predajala ji je perilo in obleko, kar je dolgo trajalo, ker Natalija Lvovna je bila v tem oziru še natančnejša od katerekoli skrbne nemške gospodinje. Milica se je vsedla h klavirju, a še nikdar ni igrala tako slabo. Nevoljno je vrgla proč note in sklenila iti v svojo

sobo, ko se je v njeno veliko veselje vrnil Rostislav.

Bil je videti truden zadovoljen in vesel; ko pa je zapazil, kako se ga je Milica razveselila, so se mu oči zablistale od sreče in gorečnosti, s katero je prišel k ustnam ročico svoje prijateljice iz otroških let, ni bila baš izraz "bratkega" čustva, ki mu je do zdaj služilo kot ščit. Milica je nenadoma zardela in prišla v zadrego, toda ker je komaj čakala, kdaj mu razodene svoje odkritje, je kmalu premagala zadrego.

— Velela bom prinesiti čaj in večerjo; medtem pa se izprehodiva po vrtu. Noč je tako lepa, — je rekla, pozvonila in velela prišedšemu slugi pogrniti mizo. Rostislav jo je začuden pogledal.

— Izprehajam se vedno rad, — je rekel ter šel za njo na teraso, od tod pa v vrt.

— Vi mi hočete nekaj povedati? — je rekel s pridruženim, nemirnim glasom Kromski.

— Nekaj se je zgodilo, morda ste celo prejeli neprijetna poročila iz ... Krenice? Naj bo kar koli, bodite odkritosrečni in ra-

čunajte name kakor na udane prijatelja in brata.

— Da, povedati vam moram nekaj silno važnega. Tukaj imamo nemškega vohuna, ki ga moramo vsaj nadzorovati, če ga že ne morete zapreti v odsotnosti Platona Aleksandroviča, — je rekla Milica in znižala glas.

— Kaj pravite? Odkod imate te sumnje? — jo je vprašal Rostislav, ki je prebledel, tako ga je presenetil ta preobrat v pogovoru.

— Ni sumnja, ampak gotovost, — ga je naglo in ostro prekinila Milica. — Če častnik pase krave in igra vlogo pastirja, tedaj je pač upravičen sum, da ne dela tega iz ljubezni do pastirskega poklica. Razen tega poznam osebo tega gospoda: to je stotnik generalnega štaba, baron pl. Fohts; toda v hiši ima še pomočnico, — in v kratkih besedah mu je povedala vse, kar je vedela o Tini.

— Hvala vam, Milica Jurjevna, Vi ste nam izkazali veliko uslugo in takoj ukrenem vse, da ulovimo še to noč oba podle-

ža. To je nezasišana nesramnost! Kaj pa, če bi tam zvedeli, da ste pl. Fohtsa vi izdali? Utegnili bi imeti velike neprijetnosti.

Preziren, ohol izraz je šel preko Milicinega obličja.

— Zdal sem tu, v svoji domovini, in nimam nikakih pomislekov izdati tako podlost. Ni sem pozabila, da sem Rusinja, medtem ko našo ubogo Rusijo tako prodajajo in izdajajo karpro nobeno drugo deželo na svetu.

Rostislav je prijel njeno roko in jo poljubil; v njegovem pogledu je gorela tako strastna ljubezen, da je Milica zardela in bila v zadregi.

— Vrniva se zdaj, — je rekel Kromski. — Ker ne smeva vzbujati nobene pozornosti, bom večerjal z vami kakor navadno, nato pa se podam k pomočniku, da ukrene vse potrebno.

Ko sta stopila v obednico, sta naletela na Tino, ki ju je ošinila s prekanjenim, zlobnim pogledom. V tem trenutku jo je Milica spoznala: brez dvoma je bila to blagorodna gospa pl.

Cleveland ima zopet priliko ogledati si drzne drsalce in drsalke na ledu, ki s svojimi drznimi vajami in plesi vzbujajo občudovanje vsega občinstva. Ta skupina nam je poznana pod imenom "Ice-Capades of 1943" in nastopa vsak večer do vključitvi nedelje 4. oktobra v Cleveland Areni.

Adele Inge

Vsi ti drsalci in drsalke so tako izvežbani, da nikdar ne razočarajo navzočega občinstva. Toda življenje in učenje teh ni tako lahko kot izgleda, kajti od vsakega se zahteva nešteto ur vaje, da se tako čim bolj izpopolni.

Petdeset krasotic bo nastopilo in za slučaj nesreče pa ima vsaka

teh tudi svojo namestnico, ki lahko takoj stopi na mesto ponesrečene, da se predstava lahko nemoteno nadaljuje. Letošnje predstave pa bodo še nekaj posebnega. Vstopnice dobite v Cleveland Areni, 3700 Euclid Ave. Cena vstopnicam je \$1.35, \$1.85 in \$2.20, davek vključen. Navadne vstopnice pa so po 85c.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREDJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

Fohtsa in sestrična Alme Vizenbrukove; bila je pomočnica svojemu možu pri njegovem poddelu. No, zdaj prejme primerno plačilo. S studom je Milica povedala Rostislavu to novo odkritje.

Naslednjega dne se je prebudila precej pozno in Dunja ji je vsa razburjena povedala, da so proti jutru napravili v Tini sobi preiskavo, nakar so jo zaprli, in da je tudi pastir zaprt. General se je vrnil v vlakom ob desetih in takoj zaslišal aretiranca.

Natalijo Lvovno je ta dogodek tako potrl, da je legla v posteljo, Platon Aleksandrovič pa je prišel zahvaliti Milico.

— Damica je bila torej opasnejša od viteza, — je rekel z nasmehom. — V njenih krilih smo našli zašite listine velike

važnosti, poleg tega pa je bila ponarejene ključne mize in nezgorljive re. To je nenavadno po ženska! No, med nami ni vedati, kar se tiče vaše ali prav za prav vašega nika, barona Rangvalda.

— Barona sovražim in smatram za sorodnika, preziram odgovorila Milica.

Major Charles R. Johnson iz Hudson, Tex. našel pomoč na manevrih od "bombe" (vreče moke) zadetih vojakov. Slika je bila posneta na vojaških vajah na Angliji.

Gornja slika nam prav nazorno kaže prednji del talca in sicer prednji konec Martin bombnika, ki omogoča letalcu razgled na vse strani.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON